

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Departament Nauki, Oświaty i Dziedzictwa Narodowego

KNO – 4101-013-04/2014
P/14/029

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/029 – Digitalizacja dóbr kultury w Polsce
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Departament Nauki, Oświaty i Dziedzictwa Narodowego
Kontroler	Teresa Małgorzata Zębala, doradca ekonomiczny, legitymacja służbowa nr 15564 (poprzednio do dnia 31 grudnia 2014 r. - nr 1044)
Jednostka kontrolowana	Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, ul. Goraszewska 7 02-910 Warszawa (dalej: NIMOZ lub Instytut)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Piotr Majewski, Dyrektor

(dowód: akta kontroli str. 1-5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów prawidłowo¹ wykonywał zadania dotyczące wspierania procesu digitalizacji muzealiów. Instytut pełnił funkcję Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach w ramach wieloletniego programu „Kultura+”². Działalność Instytutu jako Centrum Kompetencji nieposiadającego własnych zbiorów, ani nie nadzorującego bezpośrednio instytucji posiadających zbiory muzealne, dotyczyła pośrednio procesu digitalizacji zasobów kultury. Jego aktywność polegała na uczestniczeniu w opracowaniu standardów digitalizacji muzealiów, działaniach doradczych i budowaniu zaplecza kompetencyjnego i teoretycznego dla procesów digitalizacji w muzeach oraz organizowaniu i prowadzeniu szkoleń dla muzealników. NIMOZ nie dysponując instrumentami zarządczymi, ułatwiającymi pozyskiwanie informacji z muzeów, podjął działania zmierzające do zdiagnozowania stanu digitalizacji w polskich muzeach. W tym celu opracował ankietę, którą przesłał do 444 muzeów posiadających statut lub regulamin nadany lub uzgodniony z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego (dalej: Minister KiDN), w zakresie m.in. stanu digitalizacji muzealiów. Osiągnięty efekt opracowania wyników ankiet był ograniczony ze względu na niewielką liczbę (32%) muzeów, które udzieliły odpowiedzi. W ocenie NIK opracowania Instytutu, sporządzone na podstawie analizy materiału uzyskanego z niewielkiej liczby muzeów, obarczone są ryzykiem błędu w zakresie formułowanych wniosków dotyczących stanu digitalizacji w muzeach. Ryzyko to wynika zarówno z niewielkiej reprezentacji udzielonych odpowiedzi, ale także z faktu, że wśród nich znalazły się odpowiedzi muzeów, które stanowią grupę obejmującą wiodące jednostki w kraju, najlepiej wyposażone i finansowane.

Instytut sukcesywnie zamieszczał w wersji elektronicznej na swojej stronie internetowej katalogi dobrych praktyk w zakresie digitalizacji muzealiów.

Pozytywna ocena NIK dotyczy również zbudowania przez Instytut infrastruktury technicznej zabezpieczającej bieżące potrzeby digitalizacji. Instytut kontynuował budowę zaplecza serwerowo-repozytoryjnego, przeznaczonego do archiwizacji materiałów przekazywanych

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna i negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową.

² Program wieloletni „Kultura+” ustanowiony uchwałą Nr 176/2010 Rady Ministrów z dnia 12 października 2010 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Kultura+”, zmieniony został uchwałą Nr 238/2011 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2011 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Kultura+”, zmieniony uchwałą Nr 213/2012 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2012 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Kultura+”, zmieniony uchwałą Nr 173/2013 Rady Ministrów z dnia 8 października 2013 r. zmieniającą uchwałę w sprawie ustanowienia programu wieloletniego „Kultura+”.

przez muzea w ramach programu „Kultura+”. Obecnie zainstalowany w repozytorium program służy do ewidencjonowania nośników, danych i procesu archiwizacji bez możliwości przetwarzania i analizowania danych. Utworzono stanowisko do digitalizacji zasobu archiwalnego zawierającego materiał statystyczny i informacje organizacyjne dotyczące muzeów z lat 60 – 90 XX wieku.

Kwalifikacje zawodowe pracowników Instytutu, którym powierzono obowiązki realizacji zadań Centrum Kompetencji zapewniały prawidłowe wykonanie tych zadań.

Instytut prawidłowo realizował działalność w zakresie upowszechniania wiedzy o muzeach, muzealiach, zbiorach publicznych i obiektach zabytkowych oraz kształtowania świadomości społecznej w zakresie wartości i zachowania dziedzictwa kulturowego.

Uwaga NIK dotyczyła nierzetelnego planowania wydatków majątkowych, na skutek czego w 2013 r. Instytut zwrócił do budżetu kwotę 106,5 tys. zł, co stanowiło 26,6% dotacji na wydatki majątkowe.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Efekty procesu digitalizacji zasobów kultury

Opis stanu
faktycznego

Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów (wcześniej Ośrodek Ochrony Zbiorów Publicznych) utworzony został na mocy zarządzenia Nr 51 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 31 października 1991 r. w sprawie utworzenia Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów oraz nadania mu statutu³. Ośrodek Ochrony Zbiorów Publicznych otrzymał nazwę: Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów na podstawie § 1 zarządzenia Nr 6 Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie zmiany nazwy i zakresu działania Ośrodka Ochrony Zbiorów Publicznych⁴, które weszło w życie z dniem 1 marca 2011 r.

Do zakresu działania NIMOZ należy m.in. upowszechnianie wiedzy o muzeach; muzealiach; zbiorach publicznych i obiektach zabytkowych, wyznaczanie i upowszechnianie standardów w zakresie muzealnictwa i ochrony zbiorów; kształtowanie świadomości społecznej w zakresie wartości i zachowania dziedzictwa kulturowego (§ 6 statutu). Instytut gromadzi, przechowuje, opracowuje i udostępnia dane o muzeach w Polsce (§ 7 pkt 3 statutu), wspomaga proces digitalizacji w muzeach (§ 7 pkt 7 statutu, w brzmieniu obowiązującym do 18 marca 2014 r.⁵).

W latach 2011-2012 NIMOZ prowadził wstępne działania związane z pracą nad standaryzacją procesów digitalizacyjnych w muzeach w ramach umów zawartych z Narodowym Instytutem Dziedzictwa: Nr NID/U/164/11 z dnia 2 września 2011 r. na kwotę 200 tys. zł oraz Nr NID/U/56/12 z dnia 2 lipca 2012 r. na kwotę 200 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 16-30)

Od 1 stycznia 2013 r. NIMOZ, na mocy uchwały Rady Ministrów Nr 213/2012 z dnia 27 grudnia 2012 r., pełni funkcję Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach.

Działalność Instytutu jako Centrum Kompetencji nie posiadającego własnych zbiorów, ani nie nadzorującego bezpośrednio instytucji posiadających zbiory muzealne, pośrednio dotyczy digitalizacji zasobów kultury. Jego aktywność polega na działaniach doradczych i budowaniu zaplecza kompetencyjnego i teoretycznego dla procesów digitalizacji w muzeach.

³ Dz. Urz. MKiDN z 2013 r. poz. 69 ze zm.

⁴ Dz. Urz. MKiDN Nr 1, poz. 6.

⁵ Od 19 marca 2014 r. NIMOZ nadzoruje pod względem merytorycznym proces digitalizacji w muzeach, pełni rolę Centrum Kompetencji w zakresie digitalizacji muzealiów w ramach programu „Kultura+” (§ 1 pkt 2 zarządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 19 marca 2014 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie utworzenia Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów oraz nadanie mu statutu, Dz. Urz. MKiDN z 2014 r., poz. 13).

W celu rozpoznania stanu digitalizacji w polskich muzeach Instytut w 2013 r. opracował ankietę, którą skierował do ogółem 444 muzeów posiadających statut lub regulamin uzgodniony z Ministrem KiDN, w tym 413 samorządowych i prywatnych oraz 31 prowadzonych lub współprowadzonych przez Ministra KiDN. Na ankiety odpowiedziały 132 muzea, w tym 24 muzea prowadzone lub współprowadzone przez Ministra KiDN, do których przekazana została rozbudowana wersja kwestionariusza poszerzona o działy dotyczące infrastruktury teleinformatycznej (IT) oraz charakterystykę i stan digitalizacji muzealiów w poszczególnych pracowniach/kolekcjach muzealnych. Wyniki analizy materiału uzyskanego z 24 muzeów prowadzonych i współprowadzonych przez Ministra KiDN, grupy obejmującej wiodące muzea w kraju, zawarte zostały w opracowaniach Instytutu: *Analiza stanu digitalizacji w muzeach na podstawie ankiety – jesień 2013* oraz *Stan digitalizacji w muzeach prowadzonych i współprowadzonych przez MKiDN – podsumowanie jesień 2014*.

(dowód: akta kontroli str. 228-261)

NIMOZ, w wyniku analizy danych pozyskanych z ankiet szacuje, że w grupie 24 muzeów prowadzonych i współprowadzonych przez Ministra KiDN:

- 3.500 tys. obiektów powinno zostać objęte digitalizacją i udostępnione,
- 1.550 tys. rekordów⁶ wprowadzono do baz komputerowych (według stanu na połowę roku 2013), w tym tylko 260 tys. rekordów posiada dołączone zdjęcia i można je uznać za w pełni zdigitalizowane, przy czym sporządzonych zostało ogółem 540 tys. zdjęć, z których 280 tys. oczekuje na wprowadzenie do systemu elektronicznego inwentarza,
- do 2020 r. planuje się zdigitalizowanie ok. 1.145.235 obiektów (tj. ok. 33%), w tym 540.000 obiektów do 2014 r. i 605.235 obiektów w okresie 2014 – 2020.

Powyższe szacunki dokonywane były z uwzględnieniem perspektywy dodatkowego finansowania ze środków publicznych.

(dowód: akta kontroli str. 222-227)

Trudności w procesie digitalizacji i udostępniania przez polskie muzea zbiorów za pośrednictwem Internetu wynikają z:

- braku wdrożenia krajowych rozwiązań w zakresie: koordynacji procesu, systemu finansowania, ujednolicenia standardów katalogowania i wykonywania cyfrowych wizerunków, schematów opisu i wymiany danych oraz systemu szkoleń,
- braku dostatecznej liczby wykwalifikowanej kadry mogącej realizować zadania w ramach nowych specjalności związanych z realizacją procesów digitalizacji (m.in. administracja programem do ewidencji i zarządzania zbiorami, wytwarzanie cyfrowych odwzorowań, udostępnianie zasobów za pośrednictwem narzędzi internetowych, weryfikacja zbiorów pod kątem prawnego-autorskim) wynikające z niemożliwości utworzenia nowych stanowisk (limity funduszy płac osobowych i bezosobowych).

(dowód: akta kontroli str. 191-193)

NIMOZ nie posiada własnych zbiorów, a niewielki zasób archiwalny przekazany przez Narodowy Instytut Dziedzictwa (807 teczek zawierających materiał statystyczny i informacje organizacyjne dotyczące muzeów z lat 60-90 XX wieku), został przewidziany do digitalizacji w celu włączenia danych do bazy statystycznej dotyczącej muzeów. Środki na jego digitalizację i wprowadzenie danych do bazy zostały ujęte w planach budżetowych na lata 2014 - 2015.

Dla realizacji zadania utworzono stanowisko digitalizacyjne – wartość zestawu do digitalizacji zbioru archiwalnego wyniosła 19,4 tys. zł. Zakończenie tego procesu planowane jest w 2015 roku.

(dowód: akta kontroli str. 81-86, 188, 214)

NIMOZ pełniąc funkcję Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach sporządził plan działalności na lata 2013 - 2015 w zakresie digitalizacji.

⁶ Za rekord uznaje się wpis do bazy danych zawierający minimum danych identyfikacyjnych, wymaganych rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz. U. Nr 202, poz. 2073).

(dowód: akta kontroli str. 42-45, 83-86)

Na zadania związane z pełnieniem funkcji Centrum Kompetencji w zakresie muzealiów Instytut zaplanował środki w łącznej kwocie 2.000 tys. zł, w tym w roku 2013 – 1.000 tys. zł (600 tys. zł wydatki bieżące i 400 tys. zł wydatki majątkowe) i w roku 2014 – 1.000 tys. zł (700 tys. zł i 300 tys. zł).

Planowane przedsięwzięcia mieściły się w katalogu kosztów kwalifikowanych w ramach Priorytetu „Digitalizacja” WPR „Kultura+”.

Wstępny limit środków na zadania związane z pełnieniem funkcji Centrum Kompetencji w roku 2015 ustalony został w kwocie 1.000 tys. zł (700 tys. zł wydatki bieżące i 300 tys. zł wydatki majątkowe).

(dowód: akta kontroli str. 37-47, 76-82, 114-116)

Instytut pełniąc funkcję Centrum Kompetencji otrzymał z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego środki w następujących kwotach:

- w roku 2013 - 868 tys. zł (595 tys. zł wydatki bieżące i 273 tys. zł wydatki majątkowe),
- w roku 2014 – 1.000 tys. zł (700 tys. zł wydatki bieżące i 300 tys. zł wydatki majątkowe).

Planowane wydatki (po zmianach) w obszarze digitalizacji dóbr kultury (muzealiów) w zakresie programu wieloletniego „Kultura+” Instytut zrealizował następująco:

- w roku 2013 planowane wydatki na kwotę 1.000 zł wykonane zostały w 86,8% (wydatki bieżące: 600 tys. zł zrealizowane zostały w 99,2%, wydatki majątkowe: 400 tys. zł w 68,2%);
- w roku 2014 planowane wydatki na kwotę 1.000 tys. zł wykonane zostały w 100% (wydatki bieżące: 700 tys. zł zrealizowane zostały w 100%, wydatki majątkowe: 300 tys. zł w 100%).

(dowód: akta kontroli str. 73-75, 120, 124-125)

Instytut pełniąc funkcję Centrum Kompetencji w latach 2013 – 2014 (III kwartały) podjął w ramach programu wieloletniego „Kultura+” łącznie 133 działania, których koszt wyniósł kwotę 1.336,4 tys. zł. Były to działania w zakresie:

- 1) wdrażania zmian technologicznych dotyczących digitalizacji i przechowywania danych cyfrowych (opracowanie, weryfikacja standardów i procedur: bazowy schemat opisu – rozpoznanie, fotografie dokumentalne muzealiów, słowniki kontrolowane, aspekty prawne, system zarządzania kolekcją) – sześć działań na kwotę 350,6 tys. zł (w 2013 r. – trzy na kwotę 286,8 tys. zł i w 2014 r. – trzy na kwotę 63,8 tys. zł);
- 2) koordynacji procesu gromadzenia i przechowywania danych cyfrowych (prace projektowe repozytorium centralnego, studia do obróbki danych, repozytorium lokalnego, instalacja i obsługa systemów, digitalizacja materiałów, rozwijanie i obsługa struktury repozytoryjnej) – siedem działań na kwotę 120,2 tys. zł (w 2013 r. – cztery na kwotę 62,1 tys. zł i w 2014 r. – trzy na kwotę 58,1 tys. zł);
- 3) edukacji służb konserwatorskich i kadr instytucji kultury prowadzących digitalizację (konsultacje, szkolenia i staże pracowników innych instytucji) – 15 działań na kwotę 162,5 tys. zł (w 2013 r. – dziewięć na kwotę 110,8 tys. zł i w 2014 r. – sześć na kwotę 51,7 tys. zł);
- 4) promocji zasobów cyfrowych - popularyzacja digitalizacji dóbr kultury i udostępniania zasobów: (działania wydawnicze, projekty graficzne, konferencje) – 21 działań na kwotę 72,3 tys. zł (w 2013 r. – 14 na kwotę 64,1 tys. zł i w 2014 r. – siedem na kwotę 8,2 tys. zł);
- 5) inne działania:
 - współpraca międzynarodowa – prowadzenie kontaktów – jedno działanie na kwotę 4 tys. zł w 2014 r.;

- szkolenie własnej kadry – udział w szkoleniach, konferencjach i seminariach – 39 działań na kwotę 66,5 tys. zł (w 2013 r. – 27 na kwotę 37 tys. zł i w 2014 r. – 12 na kwotę 29,5 tys. zł);
- rozbudowa infrastruktury technicznej dla zasobów cyfrowych – 31 działań na kwotę 353,5 tys. zł (w 2013 r. – 26 na kwotę 208,5 tys. zł i w 2014 r. pięć na kwotę 145 tys. zł);
- zakup/rozbudowa oprogramowania wykorzystywanego do celów wewnętrznych (zakup oprogramowania i usług informatycznych) – dziewięć działań na kwotę 71,4 tys. zł (w 2013 r. – siedem na kwotę 64,4 tys. zł i w 2014 r. – dwa na kwotę 7 tys. zł);
- polityka kadrowa (umowy, zlecenia): obsługa szkoleń, przygotowanie materiałów promocyjnych i szkoleniowych, współpraca z ekspertami w zakresie ewidencji cyfrowej i zarządzania zbiorami, przygotowanie materiału do archiwizacji, obróbka materiałów cyfrowych, wprowadzanie danych do bazy, obsługa repozytorium – cztery działania na kwotę 135,4 tys. zł (w 2013 r. – jedno na kwotę 34 tys. zł i w 2014 r. – trzy na kwotę 101,4 tys. zł).

(dowód: akta kontroli str. 194-195)

Zgodnie z zarządzeniem nr 3/2013 Dyrektora NIMOZ z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego NIMOZ zadania Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach w ramach programu wieloletniego „Kultura+” przypisane zostały do zakresu działania Działu Digitalizacji.

(dowód: akta kontroli str. 6-15)

W latach 2011 – 2012 koszty działalności Instytutu ogółem wyniosły odpowiednio: 4.686 tys. zł i 6.742 tys. zł.

W okresie pełnienia funkcji Centrum Kompetencji koszty ogółem działalności Instytutu wyniosły: w roku 2013 – 6.968 tys. zł, w roku 2014 – 7.339 tys. zł. Koszty działań merytorycznych wyniosły w roku 2013 – 2.408 tys. zł, w roku 2014 – 2.569 tys. zł. Udział kosztów poniesionych przez Instytut z tytułu realizacji zadań w obszarze digitalizacji dóbr kultury w ogólnej kwocie kosztów wyniósł: 8,5% w 2013 r. i 9,5% w 2014 r., a w ogólnej kwocie kosztów działalności merytorycznej – 24,7% w 2013 r. i 27,2% w 2014 r.

(dowód: akta kontroli str. 122-123, 126)

W okresie objętym kontrolą przychody Instytutu wyniosły: w 2011 r. – 4.690 tys. zł, w 2012 r. – 6.744 tys. zł, w 2013 r. – 6.971 tys. zł, w roku 2014 – 7.358 tys. zł. Podstawowym źródłem przychodów Instytutu była dotacja podmiotowa z budżetu Ministra KiDN w kwotach: 4.306 tys. zł w 2011 r., 5.546 tys. zł w 2012 r., 6.048 tys. zł w 2013 r. i 6.977 tys. zł w 2014 r., która stanowiła odpowiednio: 91,8%, 82,2%, 86,7% i 94,8% przychodów Instytutu w danym roku.

Przychody własne Instytutu (pochodzące ze sprzedaży usług, wydawnictw) wyniosły: 384,3 tys. zł w 2011 r., 441,1 tys. zł w 2012 r., 306 tys. zł w 2013 r. i 381 tys. zł w 2014 r., co stanowiło odpowiednio: 8,2%, 6,5%, 4,3% i 5,1% przychodów Instytutu w danym roku.

W ramach przygotowywania Katalogów Dobrych Praktyk dla muzeów w zakresie wdrażania procesów cyfryzacyjnych opublikowane zostały na stronie internetowej NIMOZ:

- *Zalecenia dotyczące planowania i realizacji projektów digitalizacyjnych w muzealnictwie*, NIMOZ 2011 – mające na celu identyfikację podstawowych problemów dotyczących planowania i wdrażania projektów digitalizacyjnych w muzeach,
- *Metadane, zagadnienia słowników kontrolowanych*, NIMOZ 2012 – poświęcone problematyce tworzenia metadanych i słowników kontrolowanych oraz zarządzania nimi,
- *Cyfrowe odwzorowania muzealiów, parametry techniczne, modelowe rozwiązania* NIMOZ 2012 – wyjaśniające niektóre problemy pozyskiwaniu cyfrowych odwzorowań obiektów muzealnych z naciskiem na teorię i praktykę procesów skanowania,

- *Cyfrowa fotografia w dokumentacji muzealnej*, NIMOZ 2013 – kontynuacja omówienia problemów pozyskiwania odwzorowań cyfrowych w odniesieniu do technik fotograficznych,
- *Prawne aspekty digitalizacji i udostępniania zbiorów muzealnych przez Internet*, NIMOZ 2014 – analizujące obowiązujące przepisy w odniesieniu do procesów digitalizacji i udostępniania danych muzealnych za pośrednictwem cyfrowych mediów oraz wskazujące metody postępowania.

Ponadto NIMOZ przygotował propozycje *Minimalnego zakresu działań zalecanych dla muzeów w związku z wdrożeniem procesu cyfryzacji zbiorów* (nieopublikowane do czasu zakończenia czynności kontrolnych).

(dowód: akta kontroli str. 262-272, 280-281)

Instytut opracowując katalogi dobrych praktyk, określane też jako zalecenia postępowania, poświęcił poszczególnym zakresom tematycznym odrębne opracowania, publikując je stopniowo, zgodnie z rytmem ich przygotowania.

Powody stosowania takiej praktyki wynikają z jednej strony z faktu, że połączenie opracowań dotyczących różnych aspektów digitalizacji muzealiów tworzyłoby bardzo obszerne wydawnictwo, po którym trudniej byłoby się poruszać, z drugiej że opracowanie całości w krótkim czasie jest organizacyjnie niemożliwe. Praktyka publikowania katalogów dobrych praktyk dla muzeów etapami, zgodnie z rytmem ich opracowywania jest bardziej efektywna w aspekcie przekazywania wiedzy środowisku muzealnemu. Wszystkie wyżej wskazane opracowania tworzą zalecany przez NIMOZ Katalog Dobrych Praktyk w zakresie digitalizacji muzealiów.

Wymienione publikacje są dostępne w wersji elektronicznej w osobnej zakładce na stronach NIMOZ (<http://digitalizacja.nimoz.pl/baza-wiedzy/publikacje>).

W trakcie dalszych prac Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach powyższe opracowania w zależności od potrzeb mają być wznawiane, aktualizowane i uzupełniane, zarówno ich wersje elektroniczne jak i tradycyjne.

Równolegle NIMOZ realizuje zadania instytucji zarządzającej dla Programu Ministra KiDN Dziedzictwo Kulturowe – priorytet 6 – Ochrona i cyfryzacja dziedzictwa kulturowego⁷. Priorytet ten jest komplementarny w stosunku do przyjętego przez Radę Ministrów Priorytetu „Digitalizacja” funkcjonującego w ramach programu wieloletniego „Kultura+”. Wnioski o dofinansowanie zadań realizowanych ze środków pozostających w dyspozycji Ministra KiDN składają do Instytutu organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe oraz osoby prawne, uczelnie publiczne. W ramach prowadzonych przez NIMOZ naborów w 2013 r. na ogólną liczbę 76 wniosków przyznanych zostało 26 dotacji na łączną kwotę 2.932 tys. zł, w 2014 r. złożonych zostało 97 wniosków, udzielonych zostało 39 dotacji na kwotę ogółem 3.985 tys. zł. W ramach naboru w 2015 r. złożonych zostało 145 wniosków o dofinansowanie.

(dowód: akta kontroli str. 158-172)

Uwagi dotyczące
kontrolowanej
działalności

W ocenie NIK osiągnięty efekt opracowania wyników ankiet przekazanych przez NIMOZ do 444 muzeów posiadających statut lub regulamin uzgodniony z Ministrem KiDN, był ograniczony ze względu na niewielką liczbę (32%) muzeów, które udzieliły odpowiedzi. W ocenie NIK opracowania Instytutu (*Analiza stanu digitalizacji w muzeach na podstawie ankiety – jesień 2013* oraz *Stan digitalizacji w muzeach prowadzonych i współprowadzonych przez MKiDN – podsumowanie jesień 2014*), sporządzone na podstawie analizy materiału uzyskanego z niewielkiej liczby muzeów, obarczone są znacznym ryzykiem błędu w zakresie formułowanych wniosków dotyczących stanu digitalizacji w muzeach. Ryzyko to wynika zarówno z niewielkiej reprezentacji udzielonych odpowiedzi, ale także z faktu, że wśród nich znalazły się odpowiedzi muzeów, które stanowią grupę obejmującą wiodące jednostki w kraju, najlepiej wyposażone i finansowane.

⁷ Program finansowany jest ze środków przyznawanych na podstawie: rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 1 września 2005 r. w sprawie zakresu zadań objętych mecenatem państwa, szczegółowego trybu składania wniosków o udzielenie dotacji oraz trybu przekazywania i rozliczania udzielonych dotacji (Dz. U. Nr 177, poz. 1474, ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań z zakresu kultury, trybu składania wniosków oraz przekazywania środków z Funduszu Promocji Kultury (Dz. U. Nr 118, poz. 797).

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia, że Instytut prawidłowo pełnił funkcję Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach w ramach wieloletniego programu „Kultura+” Działalność Instytutu jako Centrum Kompetencji nieposiadającego własnych zbiorów, ani nie nadzorującego bezpośrednio instytucji posiadających zbiory muzealne, dotyczyła pośrednio procesu digitalizacji zasobów kultury. Instytut sukcesywnie zamieszczał w wersji elektronicznej na swojej stronie internetowej katalogi dobrych praktyk w zakresie digitalizacji muzealiów. Aktywność Instytutu polegała na działaniach doradczych i budowaniu zaplecza kompetencyjnego i teoretycznego dla procesów digitalizacji w muzeach. NIMOZ nie dysponując instrumentami zarządczymi, ułatwiającymi pozyskiwanie informacji z muzeów, podjął działania w celu zdiagnozowania stanu digitalizacji w polskich muzeach. W tym celu opracował ankietę, którą przesłał do 444 muzeów posiadających statut lub regulamin uzgodnionym z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego w zakresie m.in. stanu digitalizacji muzealiów. Osiągnięty efekt opracowania wyników ankiet był ograniczony ze względu na niewielką liczbę (32%) muzeów, które udzieliły odpowiedzi. W ocenie NIK opracowania Instytutu, sporządzone na podstawie analizy materiału uzyskanego z niewielkiej liczby muzeów, obarczone są ryzykiem błędu w zakresie formułowanych wniosków dotyczących stanu digitalizacji w muzeach. Ryzyko to wynika zarówno z niewielkiej reprezentacji udzielonych odpowiedzi, ale także z faktu, że wśród nich znalazły się odpowiedzi muzeów, które stanowią grupę obejmującą wiodące jednostki w kraju, najlepiej wyposażone i finansowane.

2. Stan infrastruktury technicznej dla zasobów cyfrowych

Opis stanu
faktycznego

Siedziba Instytutu znajduje się w budynku biurowym wolnostojącym przy ul. Goraszewskiej 7 w Warszawie. Budynek siedziby Instytutu jest wynajmowany. Umowa najmu zawarta została na czas określony, tj. od dnia 1 lutego 2012 r. do 30 listopada 2021 r. z możliwością przedłużenia. Czterokondygnacyjny budynek o powierzchni 1.137 m² posiadający 40 pomieszczeń jest w bardzo dobrym stanie technicznym z dobrymi rozwiązaniami funkcjonalnymi.

Na działalność związaną z digitalizacją przeznaczone zostały dwa pomieszczenia: serwerownia i repozytorium, zajmujące łącznie 17 m². Materiały przysyłane przez muzea na nośnikach magnetycznych będą przegrywane w repozytorium na taśmy LTO i macierz dyskową. Obecnie zainstalowany w repozytorium program służy do ewidencjonowania nośników, danych i procesu archiwizacji bez możliwości przetwarzania i analizowania danych. Ponadto w bibliotece wydzielone zostało stanowisko do digitalizacji materiału archiwalnego.

(dowód: akta kontroli str. 127-136)

Wszyscy pracownicy Instytutu, którym powierzono obowiązki realizacji zadań Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach, posiadali specjalistyczne kwalifikacje zawodowe, zapewniające prawidłowe wykonanie tych zadań.

W latach 2011 – 2014 ogólna liczba osób zatrudnionych w Instytucie, według stanu na dzień 31 grudnia, wynosiła odpowiednio: 25, 27, 35 i 32, w tym pracowników merytorycznych 18, 20, 25 i 24, co stanowiło 72-75% ogółu zatrudnionych. Zadania z zakresu działania Centrum Kompetencji realizowało: w 2011 r. – jedna osoba, w 2012 r. - dwie osoby, w 2013 r. – pięć osób i w 2014 r. – trzy osoby, tj. 5,5%, 10%, 20% i 12,5% pracowników merytorycznych Instytutu, którym realizację tych zadań powierzono w zakresie obowiązków. Spośród zatrudnionych w Instytucie pracowników merytorycznych zadania z zakresu współpracy

międzynarodowej, w tym służących upowszechnianiu poza granicami kraju wiedzy o dziedzictwie kulturowym, realizowała w 2013 r. i w 2014 r. jedna osoba.

(dowód: akta kontroli str. 204, 221)

Część prac w zakresie zadań w ramach pełnienia funkcji Centrum Kompetencji była zlecana innym podmiotom. Były to umowy zlecenia lub umowy o dzieło zawierane z ekspertami na współpracę w ramach roboczych zespołów eksperckich opracowujących wspólnie z pracownikami NIMOZ Katalogi Dobrych Praktyk i inne publikacje, szkolenia a także zakupy sprzętu na rozbudowę infrastruktury technicznej dla zasobów cyfrowych z montażem i konfiguracją, zakupy oprogramowania i usług informatycznych. Łącznie na zadania zlecone wydatkowano w 2013 r. - 793,2 tys. zł, co stanowiło 11,3 % kosztów ogółem Instytutu oraz w roku 2014 (III kwartały) - 415,1 tys. zł stanowiących 8,4% kosztów ogółem.

(dowód: akta kontroli str. 275-278)

Zasób archiwalny (807 teczek), przyjęty od Narodowego Instytutu Dziedzictwa, poddano opracowaniu w celu digitalizacji. Prace rozpoczęto w 2014 r. Dla realizacji zadania utworzono stanowisko digitalizacyjne składające się z następujących urządzeń: skaner Avison, monitor EIZO i komputer DELL. Łączna wartość zestawu do digitalizacji zbioru archiwalnego wyniosła 19,4 tys. zł.

Instytut jako Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach zobowiązany jest do archiwizowania materiałów cyfrowych dotyczących obiektów o charakterze muzealnym. W celu realizacji tego zadania NIMOZ w roku 2013 rozpoczął pierwszy etap projektowania i budowy serwerowni repozytorium, przeznaczonego do przechowywania danych cyfrowych. W roku 2014 kontynuowane były działania związane z budowaniem struktury repozytoryjnej, jej administrowaniem oraz obsługą stworzonego systemu (przygotowanie do wprowadzania i porządkowania danych).

Do repozytorium NIMOZ z zasobów innych instytucji przekazane zostało w 2013 r. - 8,77 GB i w roku 2014 (III kwartały) - 1.948 TB oraz 0,32 TB z zasobu własnego (skany materiału archiwalnego Narodowego Instytutu Dziedzictwa).

W badanym okresie Instytut otrzymał z budżetu Ministra KiDN dotacje celowe na wydatki o charakterze majątkowym, które zrealizowane zostały w kwotach: 382 tys. zł w 2013 r. i 390,9 tys. zł w 2014 r. co w stosunku do planu stanowiło odpowiednio: 63,6 % i 100%. Niski poziom realizacji wydatków majątkowych w 2013 r. w stosunku do planu wynikał z przesunięcia na 2014 r. wydatków na modernizację krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem oraz zakupu serwera i macierzy NAS.

(dowód: akta kontroli str. 111-113, 120-123)

Na budowę infrastruktury serwerowo-repozytoryjnej przeznaczonej do archiwizowania i przetwarzania danych cyfrowych Instytut w latach 2013 - 2014 dokonał zakupu środków trwałych i usług na łączną kwotę 412,5 tys. zł, tj. zakupił serwery i macierz NAS, dwie szafy ognioodporne do przechowywania nośników ze zdigitalizowanym materiałem, niezbędne elementy do zasilania awaryjnego router transmisji strumieniowej, streamer wraz ze stacją roboczą, sprzęt do rozbudowy infrastruktury sieciowej IT oraz wykonał niezbędną adaptację pomieszczeń dla zakupionych urządzeń na kwotę 15,3 tys. zł. Łącznie w latach 2013-2014 poniesione przez Instytut wydatki na budowanie zaplecza serwerowo-repozytoryjnego w ramach programu wieloletniego „Kultura+” wyniosły 427,8 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 98-105, 124-125, 214-215)

NIMOZ dokonując zakupów sprzętu i usług na budowę infrastruktury technicznej niezbędnej do tworzenia repozytorium na potrzeby archiwizacji pochodzących z muzeów danych pozyskiwanych w wyniku digitalizacji zbiorów stosował przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych⁸. W 2013 r. przeprowadzone zostało postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na zakup serwera i macierzy NAS (wcześniejsze postępowanie zostało unieważnione z uwagi na brak

⁸ Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.

ofert w terminie wyznaczonym na ich składanie). W wyniku rozstrzygniętego postępowania NIMOZ zawarł w dniu 27 grudnia 2013 r. umowę sprzedaży i dostawy serwera i macierzy NAS nr DD/51.30-86/13 na sprzedaż i dostarczenie jednego serwera i jednej macierzy wraz z niezbędnym oprogramowaniem narzędziowym i prawem do korzystania z niego na kwotę 96.417,24 zł brutto. Zakup inwestycyjny zrealizowany został ze środków na zadania realizowane w ramach Centrum Kompetencji programu wieloletniego „Kultura+”.

(dowód: akta kontroli str. 137-157)

W latach 2011-2014 (III kwartały) NIMOZ zgodnie z § 4 ust. 1 zarządzenia Ministra KiDN Nr 28 z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad jednostkami objętymi częścią 24 budżetu państwa (dalej: zarządzenie Ministra KiDN Nr 28)⁹ oraz zawiadomieniami Ministra KiDN, składał projekty planów działalności bieżącej w wyznaczonych terminach. W kontrolowanym okresie NIMOZ stosownie do § 17 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministra KiDN Nr 28 złożył sprawozdania z działalności: za pierwsze półrocze każdego roku, za trzy kwartały każdego roku oraz za cały rok budżetowy. Sprawozdania zostały złożone przez NIMOZ w wymaganych terminach, zaopiniowane i zaakceptowane w sposób przewidziany w zarządzeniu Ministra KiDN nr 28.

Instytut jako Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach od 2013 r. przekazywał sprawozdania merytoryczne z działalności za pierwsze półrocze każdego roku, za trzy kwartały każdego roku oraz za cały rok budżetowy do Departamentu Mecenatu Państwa oraz Departamentu Dziedzictwa Kulturowego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Sprawozdania zawierały wskaźniki realizacji priorytetu „Digitalizacja” oraz opisy realizowanych działań, zgodnie z wymogami Ministerstwa, ujętymi w kwestionariuszach sprawozdawczych.

(dowód: akta kontroli str. 48-108, 117-119, 201-202)

Uwagi dotyczące
kontrolowanej
działalności

Uwaga NIK dotyczy nierzetelnego planowania wydatków majątkowych, czego skutkiem był dokonany przez Instytut w 2013 r. zwrot niewykorzystanych środków na wydatki majątkowe, w związku z pełnieniem funkcji Centrum Kompetencji, w wysokości 106,5 tys. zł, tj. 26,6% planowanej dotacji celowej na ten rodzaj wydatków. Kierownik Działu Digitalizacji wyjaśniła, że niezgłoszenie zapotrzebowania na wszystkie planowane środki (uruchomiona dotacja wyniosła 379,5 tys. zł) oraz duży zwrot środków wynikały ze skomplikowanych i długotrwałych procedur postępowania przetargowego, w związku z którymi nie udało się dokonać do końca 2013 r. zakupu serwera i macierzy NAS - niezbędnego sprzętu do tworzonego repozytorium do przechowywania danych z muzeów.

W ocenie NIK wielkość planowanych wydatków majątkowych powinna odpowiadać faktycznym możliwościom Instytutu w zakresie sprawnego przeprowadzenia wymaganych przepisami prawa procedur przetargowych.

(dowód: akta kontroli str. 273-274)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Instytutu w zbadanym obszarze. Pozytywną ocenę uzasadnia zbudowanie przez Instytut infrastruktury technicznej zabezpieczającej bieżące potrzeby digitalizacji. W obszarze infrastruktury technicznej dla zasobów cyfrowych Instytut kontynuował budowę zaplecza serwerowo-repozytoryjnego, przeznaczonego do archiwizacji materiałów przekazywanych przez muzea w ramach programu „Kultura+”. Obecnie zainstalowany w repozytorium program służy do ewidencjonowania nośników, danych i procesu archiwizacji bez możliwości przetwarzania

⁹ Dz. Urz. MKiDN Nr 5 poz. 49. Od dnia 30 października 2013 r. obowiązuje w tym zakresie zarządzenie Ministra KiDN z dnia 30 października 2013 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad jednostkami objętymi częścią 24 budżetu państwa. (Dz. Urz. MKiDN z 2013 r., poz. 43).

i analizowania danych. Utworzono stanowisko do digitalizacji zasobu archiwalnego zawierającego informacje organizacyjne dotyczące muzeów z lat ubiegłych.

Kwalifikacje zawodowe pracowników Instytutu, którym powierzono obowiązki realizacji zadań Centrum Kompetencji zapewniały prawidłowe wykonanie tych zadań.

Uwaga NIK dotyczyła nierzetelnego planowania wydatków majątkowych, na skutek czego w 2013 r. zwrócono do budżetu kwotę 106,5 tys. zł, co stanowiło 26,6% dotacji na wydatki majątkowe.

3. Upowszechnianie zdigitalizowanych zbiorów

Opis stanu faktycznego

NIMOZ nie prowadził własnej działalności digitalizacyjnej (poza przyjętym od Narodowego Instytutu Dziedzictwa zasobem archiwalnym), nie dysponował zdigitalizowanymi materiałami do udostępnienia społeczeństwu i nie uzyskiwał z tego tytułu dochodów. Działalność związana z upowszechnianiem wiedzy o muzeach, muzealiach, zbiorach publicznych i obiektach zabytkowych oraz kształtowanie świadomości społecznej w zakresie wartości i zachowania dziedzictwa kulturowego należy do zadań statutowych NIMOZ.

Działania z tego obszaru inicjowane i realizowane były w ramach struktury organizacyjnej NIMOZ.

W latach 2011-2014 Instytut podjął w tym obszarze 256 działań, w tym: w 2011 r. – 47, w 2012 r. – 60, w 2013 r. – 71 i w 2014 r. – 78. Składały się na nie w szczególności:

- szkolenia, w tym m.in.: cykl szkoleń dla pracowników muzeów, studentów wydziałów historii i historii sztuki, bibliotekarzy, w związku z powołaniem Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach (np. „Podstawy digitalizacji i prowadzenia projektów digitalizacyjnych”, „Techniki pozyskiwania dokumentacji wizualnej muzealiów”, „Praktyka tworzenia cyfrowych odwzorowań muzealiów”);
- publikacje, w tym m.in.: seria wydawnicza „Biblioteka Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów”, czasopisma np.: „Muzealnictwo” oraz „Cenne, Bezcenne, Utracone”, publikacje zawierające katalogi dobrych praktyk w zakresie prowadzenia procesów digitalizacyjnych;
- strony internetowe i portale społecznościowe informujące o działalności NIMOZ;
- konkursy dla muzeów (Konkurs na Wydarzenie Muzealne Roku „Sybilla”- w latach 2011-2013 do konkursu zgłosiło się 430 muzeów¹⁰), konferencje organizowane przez Instytut (cykl konferencji „Czas Muzeów?”) i współorganizowane z innymi instytucjami, wykłady, wykazy informacji o muzeach i ich adresach.

Działania prowadzone przez NIMOZ na rzecz upowszechniania wiedzy o dziedzictwie kulturowym adresowane były do różnie sprofilowanych grup docelowych społeczeństwa, m.in. specjalistów i ekspertów z różnych dziedzin, muzealników, pracowników muzeów, projektantów instalacji zabezpieczających budynki muzealne, organizatorów muzeów i innych instytucji kultury, przedstawicieli władz samorządowych i państwowych, pracowników galerii i prywatnych kolekcjonerów, osób zainteresowanych muzealnictwem.

(dowód: akta kontroli str. 282-286, 301-305)

Poza promowaniem wiedzy o digitalizacji i upowszechnianiu zbiorów za pośrednictwem cyfrowych mediów NIMOZ nie prowadził upowszechniania zbiorów. Główne działania Instytutu realizowane w ramach pełnienia funkcji Centrum Kompetencji ds. digitalizacji w muzeach koncentrowały się na pracy nad standardami i katalogiem dobrych praktyk ujednolicejających zasady digitalizacji oraz promocji efektów tej aktywności.

NIMOZ w 2013 r. rozpoczął prace nad projektem, którego celem jest zwiększenie dostępności do zasobów kulturowych zgromadzonych w polskich muzeach. Jednym

¹⁰ NIMOZ jest organizatorem konkursu „Sybilla” od 2011 r. Poprzednio organizatorami były: Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie, Muzeum Zamek Królewski w Warszawie, Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków (obecnie Narodowy Instytut Dziedzictwa) w Warszawie.

z głównych działań projektu będzie budowa portalu prezentującego cyfrowe kolekcje. Obecnie większość zdigitalizowanych zbiorów nie jest udostępniana odbiorcom za pośrednictwem Internetu. Nie ma także ogólnokrajowego portalu internetowego, który umożliwiałby odbiorcy dostęp do zbiorów znajdujących się fizycznie w różnych lokalizacjach, zgromadzonych w kolekcjach różnych muzeów. Poszczególne instytucje udostępniają część swoich zbiorów na własnych stronach internetowych. Projekt o charakterze pilotażowym, planowany na lata 2016-2018, ma udostępnić zasoby grupy muzeów, które wejdą w skład konsorcjum. Szacuje się, że podczas trwania projektu udostępnionych zostanie 40-60 tysięcy obiektów. Docelowo portal ma być miejscem, w którym także inne muzea będą mogły udostępnić swoje zasoby. Za pośrednictwem portalu planuje się udostępniać także informacje o muzeach i ich działalności.

W ramach prac przygotowawczych związanych z budową portalu opracowano na zlecenie NIMOZ dokumenty dotyczące przygotowania Projektu *E-muzea*, który ma być realizowany w ramach nowego planu operacyjnego na lata 2014-2020 „Polska Cyfrowa”, czwarty cel szczegółowy: „Zwiększenie dostępności i wykorzystania informacji sektora publicznego”¹¹.

(dowód: akta kontroli str. 212-213, 287-294)

W wyniku przeprowadzonej przez NIK kontroli nr P/12/065 w zakresie prawidłowości funkcjonowania oraz realizacji celów statutowych przez NIMOZ w latach 2010-2012 (do 30 lipca 2012 r.), sformułowane w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 31 sierpnia 2012 r. (znak: KNO-4101-0204/2012) wnioski pokontrolne zostały przez Instytut przyjęte i wdrożone do realizacji.

(dowód: akta kontroli str. 173-184)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia, że Instytut prawidłowo realizował działalność w zakresie upowszechniania wiedzy o muzeach, muzealiach, zbiorach publicznych i obiektach zabytkowych oraz kształtowania świadomości społecznej w zakresie wartości i zachowania dziedzictwa kulturowego.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹² (dalej ustawa o NIK), wnosi o: rzetelne planowanie środków na wydatki majątkowe.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 i 2 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Departamentu Nauki, Oświaty i Dziedzictwa Narodowego Najwyższej Izby Kontroli.

¹¹ Były to: - E-muzea – udostępnienie zbiorów muzeów. Projekt systemowy Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów dla programu Polska Cyfrowa – raport otwarcia, NIMOZ 2013; Analiza determinantów popytu na usługi projektu e-muzea. Trendy i pozycja strategiczna przedsięwzięcia, M. Możdżeń, M. & J. Strycharz, J. (2014) Kraków: Fundacja Gap, Analiza portali i serwisów udostępniających zbiory muzealne w Internecie, M. Laine-Zamojska (2014) oraz E-muzea: krajowy portal internetowy udostępniający zdigitalizowane zasoby Muzealne, Laine-Zamojska (2014).

¹² Dz. U. z 2012 r., poz.82 ze zm.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 2015 r.

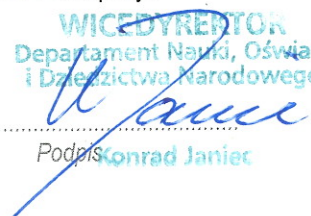
Kontroler
Teresa Małgorzata Zębala
Doradca ekonomiczny

Podpis

Najwyższa Izba Kontroli
Departament Nauki, Oświaty
i Dziedzictwa Narodowego

Dyrektor
Piotr Prokopczyk

WICEDYREKTOR
Departament Nauki, Oświaty
i Dziedzictwa Narodowego

WZ
Podpis Konrad Janiec